

TVEY GULL FYRSTA OYGGJALEIKADAGIN

Sjúrður Hildarson Hoydal - Gibraltar

Eftir at fyrsta gullið var komið til Føroyar í Svøríki longu áðrenn oyggjaleikirnir, lyftu Súsanna Skylv, Tórus Fløtt og Marius Joensen gullhýrin upp aftur longri.

Súsanna Skylv svam, súkklaði og rann skjótari enn allar hinar í Triathlon og setti tjúkka striku undir at hon hoyrir til í heimsflokki.

Í skeet-skjóting vunnu Tórus Fløtt og Marius Joensen liðkappingina, og tryggjaðu Føroyum annað gullið á fyrsta oyggjaleikadegnum. Har vóru ikki so nógv heiðursmerki latin og tað verða hinar dagarnar, so tey bæði gullini vóru einastu heiðursmerki á fyrsta leikdegi á oyggjaleikunum. Tað hevur verið heilt fantastiskt at siggja føroysku áskoðararnar fagna iðkarunum, um teir so vunnu gull ella stríddust fyrri sínum fyrsta sigri nakrantíð. Tað er einki at ivast í at føroyskur ítróttur stendur saman – og sterkur.

KLUMMAN

Sjúrður sigur sína hugsan...

Øvugt raðfylgja í føroyskum ítrótti

Latum okkum líta aftur á tvær tær seinastu klummurnar í Ítróttarsosialinum. Tað skal ikki vera nøkur loyna at hondbóltur er ítróttin, ið liggur mínum hjarta næst, hóast eg eri ítróttar-og Føroyafjeppari fyrst og fremst.

Í ráðaloysi lögdu vit trýst á føroysku U17-dreingirnar. Vónirnar til teir vóru góðar, og í klummuni hugleiddu vit at um tað skuldi eydnast at basa onkrari av stórtjóðunum, so kundi føroyska samfelagið vakna og lata hesa milliúnina til hondbóltin, so at vit aftur sleppa at luttaka. Vit høvdu kortini ikki droymt um at tað fór at eydnast so væl.

Tað sum er hent síðani seinasta mánadag er eitt hitt størsta bragðið í føroyskari ítróttarsøgu, og í mínum heimi hitt størsta, ið eg havi kent meg sum partur av. Tá tosi eg bæði um gullið(!), ið føroysku U17-dreingirnir vunnu á risastóru altjóða kappingini í hondbólti, European Open.

Teir vunnu seg ikki bara inn á altjóða pallin og boð frá størstu feløgnum í heiminum. Teir bjargaðu øllum landsliðsvirkseminum hjá Hondbóltssambandi Føroya.

Eitt virksemini, ið hevur verið so væl í hondum greitt sum tað ikki hevur verið at sæð áðrenn í føroyskum liðítrótti. Hetta kemst av einum grundleggjandi hugburði, har hondbóltsføroyar gera av, at føroyingar skulu kappast ímóti teimum bestu.

Hetta leiðir hugsanirnar aftur á Pál Joensen, ið eisini setti føroyskan ítrótt á heimskortið í størstu altjóða kappingum.

Felags fyrri hondbóltsdreingirnar og Pál er at umstøðurnar í Føroyum vóru ikki nøktandi, og eingin trúði at tað mundi loysa seg at geva teimum tær – áðrenn úrslitin komu.

Tá fekk Pál sín 50-metra hyl og HSF fær sína milliún. Men ikki aftaná úrslitin eru komin. Hetta er øvugt raðfylgja. Hugsid tykkum um Pál vaks upp í stóra hylinum, kundi úrslitin verið enn betri. Vit vita at OL sviður hjá Páli.

Hondbóltsdreingirnir hava í øllum førum havt vallar í fullari stódd, men eitt A-landslið hava teir bert sæð spælt einaferð í sínum lívi, og tað júst farna kappingarár. Og tað var um at fara fyrri skeyti, so tað er einki at siga til at hesir leikarar, sum eru millum heimsins bestu í sínum árgangi, kundu hugsa um at skift til danska landsliðið.

Men tað gekk sum sosialurin vónaði í tveimum seinastu klummunum. Føroyar tóku heim in á bóli, og serliga føroyingar á bóli, ið nú bráðliga skiltu at føroyskur hondbóltur er á veg upp í heimselituna.

Nú hevur Sosialurin verið á Gibraltar á oyggjaleikum síðani hóskvøldið, og eitt sum gongur aftur hjá øllum ítróttargreinum er, at har vantar stuðul, umstøður og figging.

Tað ber ikki til at føroysku iðkararnir fyrst skulu spæla seg upp í heimsoddin og síðani fáa stuðulin. Tað er øvugt raðfylgja.

sjurdur@socialurin.fo